

မင်းသားစု မင်းသားစု

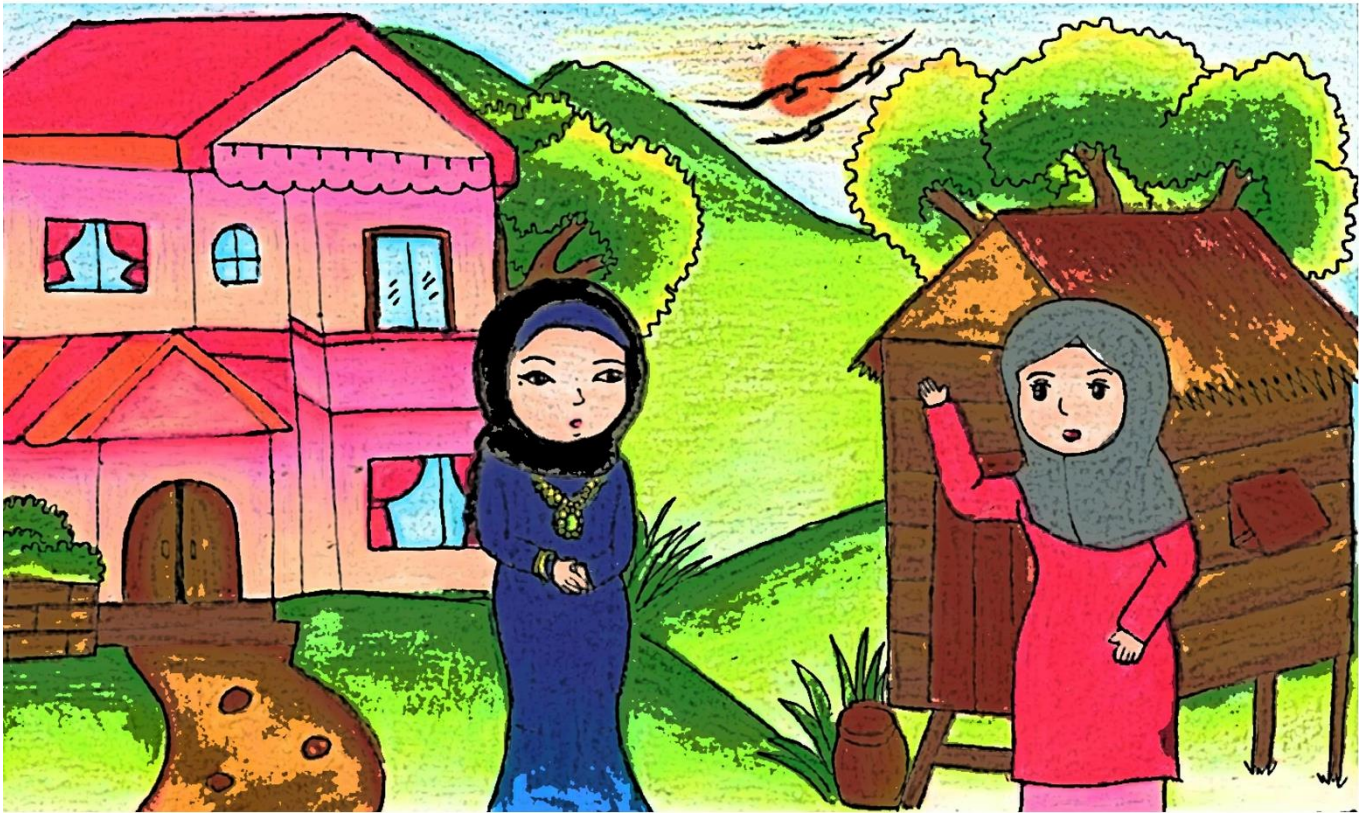

แม่ลาพร้อมกับแม่สาวอ

ภาพประกอบ : นางสาวโซเฟีย จีใจ และคณะ

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง มีผู้หญิงวัยกลางคน ชื่อแมะลาตอกกับแมะสาวอ แมะลาตอมีฐานะร่ำรวย
แต่แมะสาวอมีฐานะยากจน

วันหนึ่งแม่ลาดาว่าจ้างให้แม่สาวอหาเหาบन्हัวของตน
ถ้าหาเหาหมดแม่ลาดาจะให้ค่าจ้างเป็นข้าวสาร ๑ ลิตร

แม่สาวพยายามหาหาให้แม่ลาออกเกือบครึ่งวัน ปรากฏว่า หาหาบนหัวหมดเกลี้ยง
แม่ลาออกจึงจ่ายข้าวสาร ๑ ลิตร ให้ตามสัญญา

แม่สาวนำข้าวสารกลับไปถึงบ้าน แล้วก็หุงข้าวกินได้ ๓ มื้อก็หมด

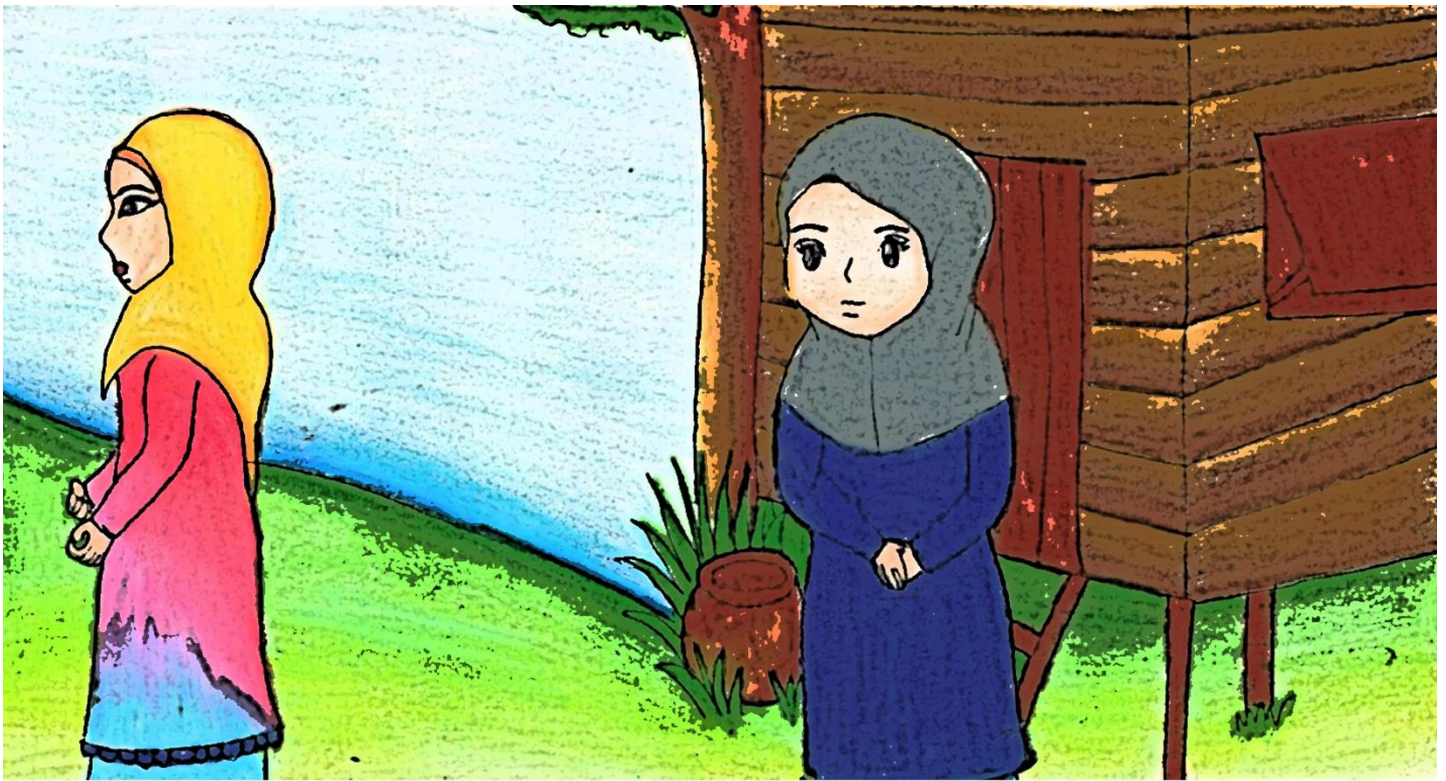

แกะลาดอมีอาการคันหัว เพราะไข่เหายังตกค้างอยู่ ทำให้มีตัวเหาเพิ่มขึ้น

แม่ลาออกโกรธมาก จึงรีบมาพบแม่สาวอ แม่ลาออกจึงพูดกับแม่สาวอว่า
“เธอหาหาไม่หมดตามสัญญา เอาข้าวสารของฉันคืนมาเดี๋ยวนี้”

แม่สาวตกใจเป็นอย่างมาก จึงตอบว่า “ก็ฉันกินหมดแล้วจะคืนอย่างไร
เอาไว้ฉันมีมากจะนำไปคืนให้”

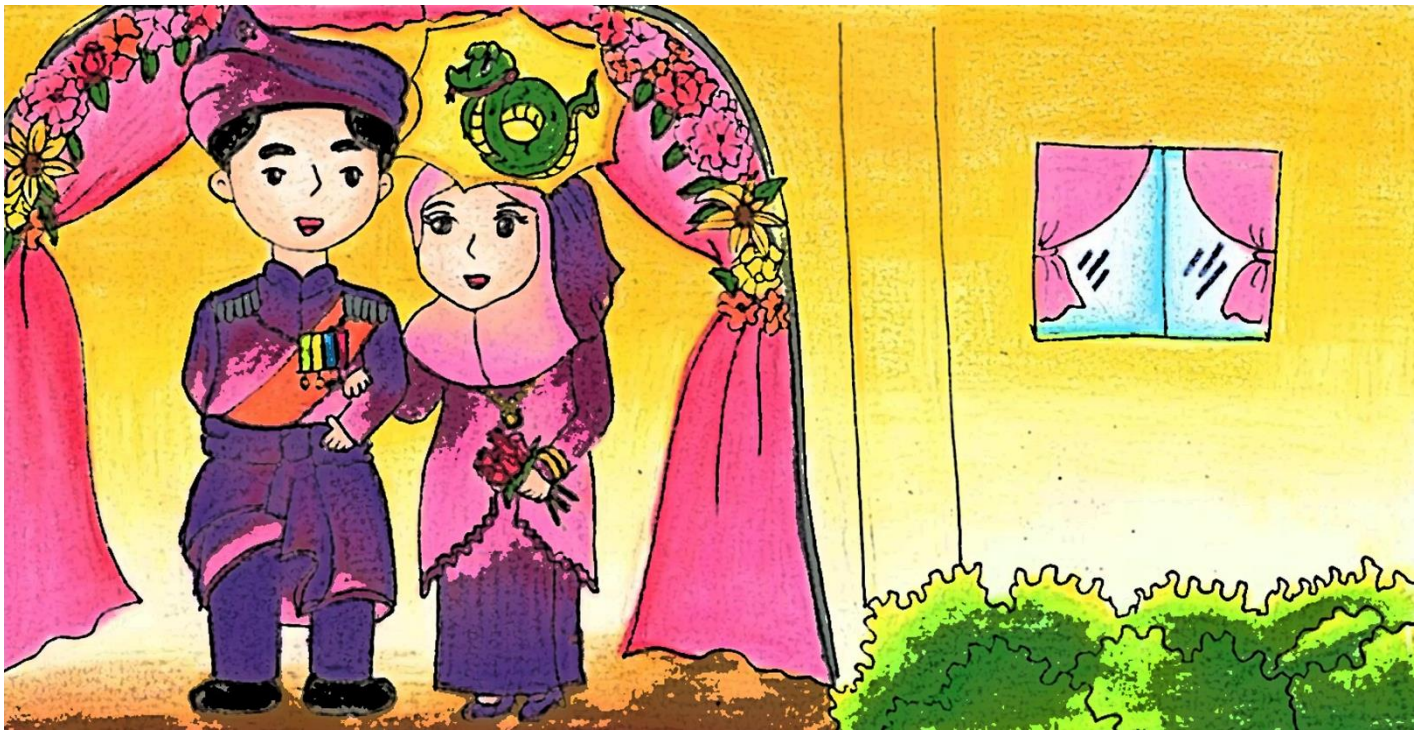
วันต่อมา แม่สาวออกไปหาผลไม้ในป่า

แม่สาวอเจองูตัวใหญ่ตัวหนึ่ง งูตัวนั้นบอกกับแม่สาวว่า “ กลับบ้านของเจ้าเถอะ
บ้านของเจ้าสวยมาก และเจ้ารำรวยมหาศาล ”

แม่สาวอเชื่อคำพูดของงูใหญ่ เมื่อกลับไปถึงบ้านก็เป็นความจริงตามที่งูใหญ่บอก
และงูใหญ่เลื้อยเข้าบ้าน

งูใหญ่กลายเป็นชายหนุ่ม ภายหลังชายหนุ่มได้ขอแม่สาวแต่งงาน

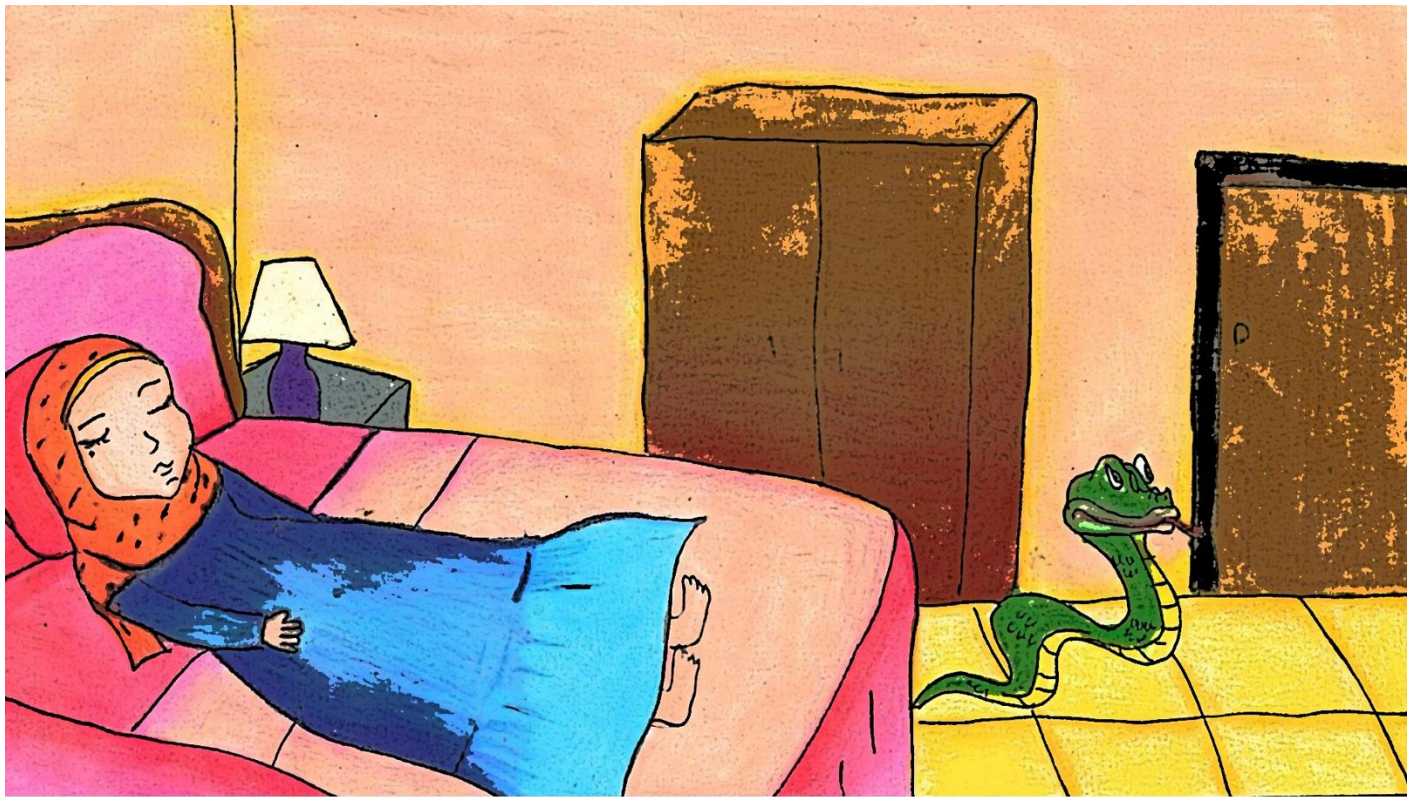

ฝ่ายแม่ลาขอทราบข่าวว่า แม่สาวมีฐานะดีกว่าตน แม่ลาขอจึงมาถามแม่สาว
แม่สาวอเล่ความจริงให้ฟังทุกประการ

แม่ลาตอยากเป็นเช่นนั้นด้วย จึงแกลงไปเก็บผลไม้ในป่า เมื่อเจอตุ๊กตัวใหญ่
แม่ลาตอจึงใช้เชือกคล้องงูกลับบ้าน

แมะลาดอนางูใหญ่ไปวางไว้ในห้องนอน ตกตอนกลางคืนงูใหญ่กัดแมะลาดอถึงแก่ความตาย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า จงพอใจในสิ่งที่ตนเองมี

จัดทำโดย

๑. นางสาวฟารานัส อุดหนุน ๕๐๖๑๐๑๐๐๒
๒. นางสาวไชเพ็ญ จีใจ ๕๐๖๑๐๑๐๐๖
๓. นางสาวชาริฮัน มะลี ๕๐๖๑๐๑๐๑๐
๔. นางสาวนุรไอนี สุหลง ๕๐๖๑๐๑๐๑๑
๕. นางสาวฟาริดา ละไบแค ๕๐๖๑๐๑๐๒๙

สาขาวิชาภาษาไทย (ค.บ.)